

РЕШЕНИЕ

№ 35790

гр. София, 30.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 17.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева

Теодора Василева

при участието на секретаря Биляна Кирилова, като разгледа дело номер **7370**
по описа за **2025** година докладвано от съдия Вяра Русева, и за да се произнесе
взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс
/АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Б. И. Ш. срещу съдебно решение № 2151/12.06.2025 г.
по н.а.х.д. № 3792/2025 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, НО, 7 състав, с което е
изменен електронен фиш, серия К, № 6911847, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал.
4, вр. чл. 182, ал. 4, вр. ал. 1, т. 3 ЗДвП, на касатора е наложено административно наказание
„глоба“ в размер на 200 лв. за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП, като нарушението е
преквалифицирано от такова, извършено в условията на повторност, в такова по основния състав
и на основание чл. 182, ал. 1, т. 3 ЗДвП е намален размерът на наложеното наказание глоба от 200
лв. на 100 лв.

В касационната жалба се навеждат оплаквания за неправилност на решението. Касаторът твърди,
че съдържанието на електронния фиш не отговаря на императивните изисквания на чл. 189, ал. 4
ЗДвП, тъй като в него липсват съществени реквизити – на кого се връчва, срок и ред за обжалване.
Твърди също, че по делото липсват доказателства, че твърдяното нарушение е извършено при
условията на повторност, че водачът е нарушил максимално разрешената скорост, въведена с
пътен знак В26, както и на каква височина от пътната настилка е поставено техническото
средство. Моли за отмяна на решението и отмяна на електронния фиш. Претендира разноски.

Ответникът по касационната жалба – СДВР чрез процесуалния си представител оспорва
касационната жалба и моли решението да се остави в сила.

Представителят на Софийска градска прокуратура не взема становище.

Административен съд София – град, IV касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

За да постанови решението си, районният съд е събрал като доказателства по делото писмените доказателства, представени с административнонаказателната преписка, приобщени по реда на чл. 283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че не са допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на атакувания електронен фиш и нарушението е безспорно установено. Единствено по отношение на повторността съдът е приел, че административнонаказващият орган е приложил материалния закон неправилно, тъй като електронният фиш, с който е обосновано наличието на повторност, не е бил влязъл в сила към момента на извършване на процесното нарушение, поради което издаденият електронен фиш е изменен посредством преквалификация на деянието по основния състав на административното нарушение и съответното на него намаляване на наказанието.

Пред настоящата инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни основания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Съобразно чл. 220 АПК касационната инстанция възприема установената от СРС фактическа обстановка, която напълно кореспондира на събраните по делото доказателства. Постановеното решение е правилно, като направените в него изводи се споделят изцяло от настоящия съдебен състав, поради което не следва да се повтарят.

Касационната инстанция не намира за основателно нито едно от направените в касационната жалба възражения по обжалваното съдебно решение, с което процесният електронен фиш е изменен. Въззивната инстанция подробно е изследвала действително осъществилите се факти по установяване на нарушението на касатора, като съдът е анализирал в цялост събрания пред него доказателствен материал и въз основа на тази комплексна оценка е изградил своя краен извод за извършено нарушение, което е санкционирано чрез правилното прилагане на материалния закон. Районният съд детайлно е обсъдил развитието на правната уредба по автоматизираното установяване на нарушения на правилата по ЗДвП и каква е правната природа на издаваните в тази връзка електронни фишове, какво е необходимото им съдържание и доказателствената им сила, по какво те се различават като актове от наказателните постановления и защо изискванията за реквизити на последните са неприложими към електронните фишове.

При нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение /чл. 189, ал. 4, изр. 1 ЗДвП в относимата редакция/. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи.

„Електронен фиш“ е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител,

създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства или системи. Касае се за своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции, приравнен едновременно към АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие (фикцията по чл. 189, ал. 11 ЗДвП), но не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. Относно формата на електронния фиш, както правилно е приел районният съд, следва да се приемат за задължителни само посочените в чл. 189, ал. 4, изр. 2 ЗДвП реквизити. Разпоредбата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП е специална по отношение на общите норми за издаване на НП – чл. 57 ЗАНН.

Обратно на посоченото в касационната жалба, по отношение на електронния фиш не съществува изискване за посочване на срок за обжалване и орган, пред който може да бъде обжалван. Както бе посочено по-горе, законодателят не е предвидил пълно приравняване между електронния фиш и НП нито по отношение на съдържанието им, нито във връзка с процедурата по съставянето им. Ето защо и след като в нормата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП не е предвидено като задължително условие посочването на разпоредбата на чл. 189, ал. 8 ЗДвП, уреждаща реда и срока за обжалване на електронния фиш, то липсата им не представлява съществено процесуално нарушение на изискванията към формата и съдържанието на електронния фиш, поради което възраженията на касатора в тази насока са неоснователни.

Неоснователно е и възражението за ограничаване правото на защита на санкционираното лице поради непосочване в електронния фиш на кого се връчва същият. Последното не е необходимо, доколкото въпросът е регламентиран в закона. Съгласно чл. 189, ал. 5, изр. първо ЗДвП, електронният фиш по ал. 4 се връчва на лицето по чл. 188, ал. 1 или ал. 2 ЗДвП по един от начините по чл. 186а ЗДвП. В случая, електронният фиш е издаден по отношение на настоящия касатор като собственик на вписаното в него МПС към момента на нарушението, което обстоятелство освен че не се оспорва, се доказва и от издадената от ОПП СДВР и приложена във въззивното производство справка. По делото липсват данни Ш. да се е възползвала от възможността по чл. 189, ал. 5 ЗДвП, респ. 189, ал. 6 ЗДвП, поради което именно тя, като собственик на МПС, е следвало да понесе отговорността за извършеното нарушение, съответно електронният фиш да бъде връчен на нея, както е и сторено. В тази връзка, касаторът се е възползвал от правото си на обжалване на електронния фиш по съдебен ред, в което производство е изложил всичките си доводи за незаконосъобразност, поради което и по никакъв начин не е ограничено правото му на защита.

По отношение на възражението за липса на доказателства, че твърдяното нарушение е извършено при условията на повторност, касационната инстанция препраща към мотивите на въззивната инстанция на основание чл. 221, ал. 2, изр. второ АПК вр. чл. 63в ЗАНН, споделяйки съображенията на СРС относно квалифициране на нарушението като такова по основния състав.

Неоснователни са и твърденията за нарушение при монтажа на АТСС. По делото е налице снимков материал от начина на поставяне на АТСС, който е в съответствие с чл. 10, ал. 3 и чл. 11, ал. 1, предл. последно от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. Твърденията за неправилно разположение на уреда не са подкрепени с никакви доказателства, а тежестта да докаже тези твърдения е на касатора. Т. доказване обаче, не е сторено, а с представените снимки на разположението на АТСС на участък от пътя се установява спазване на законовите изисквания.

Предвид изложеното, настоящият касационен състав приема, че по делото е установено по несъмнен начин, че на 20.01.2023 г. автомобилът, чийто собственик е Ш., се е движел със скорост от 72 км/ч. Видно от снимковия материал – веществено доказателствено средство в

административнонаказателния процес по арг. от чл. 189, ал. 15 ЗДвП, ясно и точно е описано мястото на нарушението, географските координати посредством GPS. При издаване на електронния фиш за установено нарушение за превишена скорост от измерената от АТСС скорост е приспадната максимално допустимата грешка за съответния тип АТСС, посочена в Наредбата за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол. Това е така, тъй като в снимката, приложена към електронния фиш, е обозначено, че измерената скорост е 75 км/ч, а в електронния фиш като установена скорост е посочено 72 км/ч. Т.е., при издаване на електронния фиш е налице приспадане на отчетен толеранс на АТСС от минус 3 км/ч в съответствие с разпоредбата на чл. 16, ал. 5 от Наредба № 81213-532 от 12 май 2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата. По делото е наличен и протокол за използване на АТСС, в който са посочени участъкът от пътя, действащото ограничение на скоростта, посоката на движение на автомобила, разположението на автоматизираното техническо средство, неговият вид и данни за извършена метрологична проверка, съобразно изискванията на чл. 189, ал. 8 ЗДвП. Протоколът за използване на АТСС е надлежно попълнен съгласно приложение към чл. 10, ал. 1 от Наредба № 81213-532 от 12.05.2015 г. Спазени са изискванията за използването на мобилната система за видеоконтрол, тъй като същата е преминала периодична проверка и се е намирала в техническа изправност към датата на извършване на нарушението. Също така, както правилно е посочил СРС, видно от представената схема за организацията на движението в процесния участък е налице пътен знак В 26, поради което ограничението на скоростта е 50 км/ч.

Съгласно разпоредбата на чл. 182, ал. 1, т. 3 ЗДвП /относимата редакция/ водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място, се наказва за превишаване от 21 до 30 km/h - с глоба 100 лв.;. Съгласно ал. 4 от същата норма, за повторно нарушение по ал. 1, т. 1 – 5 наказанието е предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер. По смисъла на § 6, т. 33 от ДР на ЗДвП "повторно" е нарушението, извършено в едногодишен срок, а в случаите по чл. 174, ал. 2 - в двегодишен срок, от влизането в сила на наказателното постановление, с което на нарушителя е наложено наказание за същото по вид нарушение.

Правилно е прието от районния съд, че не е налице повторност, тъй като цитирания в процесния ЕФ, ЕФ К1305346 видно от приложената справка е отменен, както и че когато отговорността на нарушителя е ангажирана за квалифициран състав, а не се установи наличието на квалифициращо обстоятелство, той може да измени ЕФ, като преквалифицира деянието от квалифициран в основен състав /ТР № 8 от 16.09.2021г на ВАС/.

С оглед горното, процедурата за издаване на процесния електронен фиш за налагане на глоба за установеното с автоматизирано техническо средство нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП е проведена при наличието на предпоставките за приложението ѝ по чл. 189, ал. 4, изр. 2 от ЗДвП вр. § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП и вр. с Наредба № 81213-532/2015 г. Електронният фиш съдържа всички изискуеми реквизити по чл. 189, ал. 4 от ЗДвП и извършеното нарушение е доказано по безспорен и несъмнен начин.

В допълнение във връзка с изложеното от касатора, че не е доволен от нормите на подзаконов нормативен акт, то това е относимо в производство по реда на чл. 185 -196 АПК /Оспорване на подзаконови нормативни актове/. Несъгласието с предвидената нормативна база би могло да бъде заявено по посочения по-горе процесуален ред.

Предвид изложеното, оспореното решение е постановено в съответствие с процесуалния закон и при правилно приложение на материалния закон и следва да бъде оставено в сила.

Относно разноските: При този изход на спора и като взе предвид направеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на разноски, на същия се дължат разноски за

юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 130 лв., определен съгласно чл.63д ал. 4 от ЗАНН вр.с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, IV-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 2151/12.06.2025 г. по н.а.х.д. № 3792/2025 г. по описа на СРС, НО, 7 състав.

ОСЪЖДА Б. И. Ш. да заплати на СДВР юрисконсултско възнаграждение в размер на 130 лв.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.